

ENTREVISTA AMB LA CONSELLERA DE TREBALL DE LA GENERALITAT

Mar Serna: «Els plans d'ocupació beneficiaran 25.000 aturats durant sis mesos»

ANTONI FUENTES

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 10.01.10

-Les últimes dades d'atur mostren que la desocupació a Catalunya va pujar més que la mitjana espanyola el 2009. ¿A què ho atribueix?

-Catalunya té més persones en atur perquè la seva població activa també és més gran. La tendència ha millorat des de l'octubre. S'ha de tenir en compte que el sector de l'automoció, la indústria i els seus serveis van castigar amb força a Catalunya fa uns mesos i la situació ara millora. És el problema i també l'oportunitat.

-Els pròxims mesos poden ser complicats perquè encara no estaran a punt els plans de contractació pública.

-Els plans de formació estaran en marxa molt aviat. Confio que la destrucció d'ocupació no sigui tan intensa, encara que la recuperació trigarà amb independència dels plans públics del Govern central i la Generalitat. El primer trimestre ja funcionaran els plans d'ocupació locals.

-¿Quant duraran els contractes que faran els ajuntaments i a quants aturats beneficiaran?

-No es tracta d'ocupar la gent en qualsevol cosa, sinó en activitats que poden generar llocs de treball. Els contractes seran de sis mesos amb una jornada del 70% i la resta dedicada a formació. Calculem que hi haurà almenys 25.000 beneficiaris, però donarem prioritat als que

estiguin a punt d'esgotar les prestacions de desocupació o que no tinguin ingressos, els joves i les persones amb baixa qualificació.

-¿Com explica que no hagi funcionat la prova a Seat que consisteix que els afectats per l'ERO temporal acceptin formar-se voluntàriament?

Fa falta consciència de la importància de la formació per part dels treballadors i les empreses. La formació és la millor inversió, invertir en un mateix, una cosa que ningú et pot treure. A més a més fan falta mecanismes incentivadors no només econòmics. Per exemple, ¿per què s'han de bonificar les quotes de la Seguretat Social a tothom? S'ha de bonificar a aquells que es formin i les empreses que complementen la prestació. És igual que els aturats, per als quals sempre he defensat que els que es formen han de cobrar més que els que es queden a casa. A Toyota hi ha un cas exemplificador. Mentre una fàbrica va acordar suspendre els contractes, una altra va reduir la jornada complementada amb formació. Els treballadors que estaven en suspensió temporal es van queixar perquè creien que l'altra fàbrica tindria més possibilitats de futur. Si volem un canvi de model productiu i no donem importància a la formació, perdem una partida que s'ha de guanyar. A més a més s'han de buscar mecanismes conjunts per facilitar la formació a afectats per ERO en empreses petites i mitjanes, per als quals es va posar en marxa un programa en el sector de l'automòbil que ha arribat a més del 70% dels treballadors previstos. Hi vam invertir quatre milions i més de 7.000 persones s'han format.

-¿Veu possibilitats d'aplicar aquí el model alemany de reducció de jornada com a alternativa a l'acomiadament?

-Aquí ja és viable, però ara a Espanya computa fins a un màxim de 120 dies de comptador a zero de la prestació de desocupació. L'experiència demostra que copiar de forma automàtica un sistema no és bo. S'ha d'adaptar a les característiques del teixit productiu. A Alemanya tenen clar que si l'atur no ha pujat tant és perquè les empreses han de conservar els seus treballadors perquè els resultarà difícil trobar-los quan la situació millori. Fa un any i mig, aquesta mesura no hauria servit a Espanya perquè les empreses es van desprendre dels seus treballadors temporals, amb una taxa molt més elevada que a Alemanya. Ara sí que pot servir amb treballadors estables en sectors com l'automòbil.

-Però la clau és que la prestació no compti com a desocupació.

-En una situació extraordinària s'ha de buscar mesures extraordinàries i que la nova prestació no vagi a compte de la prestació d'atur sinó que es pagui amb impostos. A diferència d'Alemanya, crec que no faria falta un control administratiu previ, sinó amb posterioritat per agilitzar la mesura.

-El pacte de 30 mesures anticrisi a Catalunya contrasta amb l'estancament de la negociació a Madrid. ¿Què n'espera?

-Nosaltres hem començat a posar en marxa les mesures, des de la formació, la nova ajuda a autònoms i els plans locals d'ocupació. El perill ara és que, si la situació comença a millorar, torni a augmentar la contractació temporal i caiguem en el mateix problema que hem tingut en anteriors crisis. Una possibilitat és que els treballadors i les empreses pactin en la negociació col·lectiva posar límits a la temporalitat.

-Però probablement les empreses demanaran a canvi disposar de més flexibilitat.

-És un altre dels temes a negociar, ja que qualsevol reforma en aquest camp ha de venir de l'acord perquè sigui efectiva. S'ha de negociar horaris més flexibles tant per a empleats com empreses.

-¿La rebaixa de l'acomiadament seria útil per sortir de la recessió?

El problema del mercat laboral és polièdric i en l'acomiadament s'ha de tenir en compte la indemnització i també la facilitat de l'empresa per portar-lo a cap. A Espanya l'acomiadament és lliure i ràpid, a diferència d'altres països en què és més barat però també més complicat acomiadar els treballadors perquè les empreses necessiten en alguns casos autorització prèvia.